

kansallisella elimellä on toimivalta sitovasti vahvistaa konkreettinen sisältö matkalipun hinnan korvaamisen ehdoille, joita rautatieyrityksen on noudatettava, vaikka kansallisessa oikeudessa tälle elimelle säädetään vain mahdollisuus julistaa sellaiset korvausehdot tehottomiksi?

- 2) Onko rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista 23.10.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1371/2007 (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14) 17 artiklaa tulkittava siten, että rautatieyrityksellä on oikeus vapauttaa itsensä matkalipun hinnan korvaamista koskevasta velvollisuudestaan ylivoimaisen esteen tapauksissa joko soveltamalla analogisesti asetuksessa (EU) N:o 1177/2010 tai (EU) N:o 181/2011 säädettyjä vastuuvapausperusteita taikka vetoamalla (asetuksen liitteenä I olevien) yhtenäisten oikeussäännösten, jotka koskevat sopimusta matkustajien ja matkatavaran kansainvälisestä rautatiekuljetuksesta, 32 artiklan 2 kappaleeseen sisältyviin vastuuvapausperusteisiin myös matkalipun hinnan korvaamista koskevissa tapauksissa?

(¹) EUVL L 315, s. 14

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.10.2011 — Laurence Prinz v. Region Hannover

(Asia C-523/11)

(2012/C 13/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Laurence Prinz

Vastaaja: Region Hannover

Ennakkoratkaisukysymys

Rajoitetaanko unionin kansalaiselle SEUT 20 ja SEUT 21 artiklassa myönnettyä oikeutta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella perusteettomasti, jos Saksan kansalaiselle, jonka vakinainen asuinpaikka on Saksassa ja joka opiskelee oppilaitoksessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa, myönnetään liittovaltion opintotukilain (Bundesausbildungsförderungsgesetz, jäljempänä BAföG) mukaista opintotukea mainitussa ulkomaaisessa oppilaitoksessa opiskeluun ainoastaan yhdeksi vuodeksi, koska kansalaisen vakinainen asuinpaikka ei ollut ulkomailla oleskelun alkaessa ollut Saksassa vähintään kolmea vuotta?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 20.10.2011 — Novartis Pharma GmbH v. Apozyt GmbH

(Asia C-535/11)

(2012/C 13/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Novartis Pharma GmbH

Vastaaja: Apozyt GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Kattaako ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 726/2004 (¹) liitteen 1 johtolauseeseen sisältyvä käsite ”kehitetty” myös sellaiset prosessit, joissa osa mainituilla menetelmillä kehitetystä ja valmistetusta lääkkeestä siirretään lääkärin määräyksestä ja toimeksiannosta toiseen pakkaukseen, jos lääkkeen koostumus ei muutu, eli erityisesti asetuksen mukaisesti hyväksytyllä lääkkeellä täytettyjen valmisruiskujen valmistamisen?

(¹) EUVL L 136, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 20.10.2011 — Bundeswettbewerbbehörde v. Donau Chemie AG ym.

(Asia C-536/11)

(2012/C 13/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bundeswettbewerbbehörde

Vastaajat: Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH ja Ashland Südchemie Hantos GmbH

Muut osapuolet: Bundeskartellamt ja Verband Druck & Medientechnik

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko unionin oikeus, kun otetaan huomioon etenkin unionin tuomioistuimen asiassa C-360/09, Pfeleiderer, 14.6.2011 antama tuomio, esteenä sellaiselle kansalliselle kilpailuoikeutta koskevalle säännökselle, jossa säädetään, että menettelyn ulkopuolisten kolmansien osapuolten oikeus tutustua kilpailutuomioistuimen asiakirjoihin kartelliin osallistuneita yrityksiä vastaan nostettavan vahingonkorvauskanteen valmistelemiseksi edellyttää poikkeuksetta kaikkien asianosaisten suostumusta (myös) sellaisissa menettelyissä, joissa sovelletaan SEUT 101 tai SEUT 102 artiklaa, luettuna yhdessä asetuksen 1/2003/EY⁽¹⁾ kanssa, ja jossa kansalliselle tuomioistuimelle ei anneta mahdollisuutta punnita tapauskohtaisesti unionin oikeudella suojeltuja etuja niiden edellytysten määrittämiseksi, joiden nojalla tutustumisoikeus myönnetään tai evätään?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

2) Onko unionin oikeus esteenä tällaiselle kansalliselle säännökselle, jos sitä tosin sovelletaan yhtä lailla täysin kansalliseen kilpailuoikeudelliseen menettelyyn eikä se sisällä leniency-hakijoiden toimittamia asiakirjoja koskevia erityissääntöjä mutta vastaavat kansalliset säännökset, joita sovelletaan muissa menettelyissä, etenkin riita-asioita koskevassa siviiliprosessissa ja siviiliasioiden hakemuslainkäytössä sekä rikosprosessissa, mahdollistavat tutustumisen tuomioistuimen asiakirjoihin myös ilman asianosaisten suostumusta sillä edellytyksellä, että menettelyn ulkopuolinen kolmas osapuoli voi esittää todennäköisiä syitä sille, että sillä on asiakirjoihin tutustumista koskeva oikeudellinen etu, eikä se ole tapauskohtaisesti punnittujen asiakirjoihin tutustumista koskevien, muiden toimijoiden tärkeempien etujen tai tärkeimpien yleisten etujen vastaista?

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003, EUVL L 1, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Højesteret (Tanska) on esittänyt 26.10.2011 — Dansk Jurist- og Økonomforbund, Erik Toftgaardin valtuuttamana, v. Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Asia C-546/11)

(2012/C 13/12)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Højesteret

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Dansk Jurist- og Økonomforbund, Erik Toftgaardin valtuuttamana

Vastapuoli: Indenrigs- og Sundhedsministeriet (sisäasiain- ja terveystieteiden ministeriö)

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivin 2000/78⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltioiden oikeus säätää, että eri ikärajojen vahvistamista ammatillisten sosiaaliturvajärjestelmien eläke- tai työkyvyttömyysetuuskien saamisen edellytykseksi ei pidetä ikään perustuvana syrjintänä, koskee ainoastaan vanhuuden tai työkyvyttömyyden perusteella maksettavia etuuksia?

2) Onko 6 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että mahdollisuus eri ikärajojen säätämiseen koskee vain järjestelmään pääsemistä, vai onko säännöstä tulkittava siten, että mahdollisuus eri ikärajojen säätämiseen koskee myös oikeutta järjestelmästä maksettaviin etuuksiin?

3) Jos kysymykseen 1 vastataan kieltävästi:

Voiko 6 artiklan 2 kohdassa käytetyn käsitteen "ammatilliset sosiaaliturvajärjestelmät" piiriin kuulua virkamieslain 32 §:n 1 momentissa säädetyn lakkautuspalkan kaltainen järjestelmä, jonka mukaan viran lakkauttamisen vuoksi erotettu virkamies nauttii erityistä suojaa siten, että hän säilyttää oikeuden siihenastiseen palkkaansa kolmen vuoden ajan ja hänelle kertyy tältä ajalta edelleen eläkkeeseen oikeuttavaa aikaa ja hänen on tämän vastikkeeksi oltava käytettävissä toiseen sopivaan virkaan?

4) Onko direktiivin 2000/78 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, ettei se ole esteenä virkamieslain 32 §:n 4 momentin 2 kohdan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan virkamiehelle, jonka virka lakkautetaan, ei makseta lakkautuspalkkaa, jos hän on täyttänyt kansaneläkkeen saamiseen oikeuttavan iän?

⁽¹⁾ Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EYVL L 303, s. 16).

Kanne 28.10.2011 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-547/11)

(2012/C 13/13)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet): B. Stromsky ja D. Grespan

Vastaja: Italian tasavalta